

Ένα παραμύθι
της Κάρμεν Ρουγγέρη

Ο ΣΙΦΗΣ Ο ΠΟΛΗΤΙΚΟΣ & ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Εικονογράφηση Σπανόπουλος Γιάννης

ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΩΣΗΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Ο ΣΙΦΗΣ Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ & ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Με χαρά μου προσφέρω αυτό το παραμύθι στην Ελληνική Αστυνομία μέσω της Διεύθυνσης Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος προκειμένου να βοηθήσω και εγώ με τη σειρά μου το εξαιρετικό, δύσκολο και τόσο πολύτιμο έργο της.

Κάρμεν Ρουγγέρη

«Η Ελληνική Αστυνομία μέσω διαρκών δράσεων και πρωτοβουλιών προσεγγίζει την παιδική ηλικία, ενημερώνοντας τα παιδιά και τους εφήβους για τους κινδύνους που ελλοχεύει η διαρκής επαφή τους με τον ψηφιακό κόσμο του διαδικτύου, και αποσκοπώντας στη δημιουργία συνειδητοποιημένων μελλοντικών ψηφιακών πολιτών. Το βιβλίο ως μέσο επικοινωνίας και ενημέρωσης, αλλά και ανοιχτό παράθυρο στον κόσμο, αποτελεί σημαντική πηγή γνώσεων και ιδεών, ενισχύει τη συλλογιστική ικανότητα και γίνεται στα χέρια μας εργαλείο μηνυμάτων για τη θωράκιση της ευαίσθητης ηλικιακής ομάδας των παιδιών με σεβασμό και υπευθυνότητα.

«Ο Σίφησ ο Ποντικός και το Διαδίκτυο» είναι ένα μαγικό και τρυφερό παραμύθι, το οποίο μέσα από την ιδιαίτερη αφήγησή του προσεγγίζει τον κόσμο του διαδικτύου, τοποθετώντας τον στις πραγματικές του διαστάσεις. Η αθωότητα του Σίφησ προσομοιάζει με την παιδική αθωότητα μέσα από τη χαρακτηριστική συγγραφή της κας Κάρμεν Ρουγγέρη, ενώ ο ιδιαίτερος τρόπος γραφής με τον οποίο πλησιάζει τους γονείς, γεμάτος νουθεσίες και παραινήσεις, προσδίδει ιδιαίτερη σημασιολογία στο παραμύθι, τονίζοντας έμμεσα τη γενικότερη προσπάθεια, που πραγματοποιείται από την Ελληνική Αστυνομία για την προστασία των παιδιών από τους κινδύνους του κυβερνοχώρου.

Η πολυετής και αγαστή συνεργασία της συγγραφέα, ηθοποιού, σκηνοθέτη και σεναριογράφου Κάρμεν Ρουγγέρη με την Ελληνική Αστυνομία συνεχίζει να υφίσταται με ένα ιδιαίτερο και πρωτότυπο τρόπο. Συνοδοιπόρος της στην προσπάθεια αυτή εμφανίζεται η ιδιαίτερη συμβολή του εικονογράφου κ. Γιάννη Σπανόπουλου και της γραφίστριας κας Νατάσσας Πολύζου, η οποία έχει ως αποτέλεσμα ένα μοναδικό βιβλίο πλούσιο μηνυμάτων, εικόνων και ήχων.

Για αυτή την αξιόλογη συνεισφορά τους στη συνολική οικοδόμηση μιας ισχυρής εξωστρεφούς εικόνας της Ελληνικής Αστυνομίας τους ευχαριστούμε θερμά.»

Ο Αρχηγός Ελληνικής Αστυνομίας
Μιχαήλ Καραμαλάκης
Αντιστράτηγος

Ένα παραμύδι
της Κάρμεν Ρουγγέρη

Ο ΕΙΦΗΣ Ο ΠΟΗΤΙΚΟΣ & ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Εικονογράφηση Σπανόπουλος Γιάννης

- Πάμε μια βόλτα να περπατήσουμε λιγάκι; Ρώτησε η μαμά τον μικρό Γιωργάκη, που ήταν σκυμμένος εδώ και ώρα στο κινητό.
  - Ναι, μαμά. Λίγη ώρα ακόμα και πάμε.
  - Αγόρι μου, το ίδιο είπες και μισή ώρα πριν και μια ώρα πριν.
  - Λίγο, μαμά, σε παρακαλώ.
  - Σκοτεινιάζει. Σε λίγο θα είναι αργά για βόλτα.
  - Δεν πας μόνη σου; Παρακάλεσε ο Γιώργος.
- Έχω πιάσει μια συζήτηση με έναν καινούριο φίλο στο διαδίκτυο, κι έχω να απαντήσω σε κάτι ερωτήσεις και ακόμα...
- Και αύριο μέρα είναι, Γιωργάκη μου, τον διέκοψε η μαμά. Συνεχίζεις αύριο τη συζήτηση. Έλα να πάμε βόλτα. Χρειάζομαι την παρέα σου. Ο γιατρός με συμβούλεψε να περπατάω κάθε μέρα.
  - Καλά. Αφού με χρειάζεσαι, πάμε. Είπε ο Γιώργος και έκλεισε το κινητό.

Στο δρόμο η μαμά άνοιξε τη συζήτηση.

- Για πες μου, Γιώργο μου, για να περάσει η ώρα. Προηγουμένως, μου είπες ότι απαντούσες σε κάτι ερωτήσεις που σου έκανε ένας καινούριος φίλος. Τι ερωτήσεις είναι αυτές;

- Να. Με ρώτησε πώς περνάω τις ελεύθερες ώρες μου, τι παιχνίδια παίζω, σε ποιο σχολείο πάω.

- Σε ποιο σχολείο; Και του είπες; Ρώτησε η μαμά κρύβοντας την ανησυχία της.

- Όχι, δεν πρόλαβα.

- Και τι άλλο είπατε; Ρώτησε, πάλι, κάνοντας την αδιάφορη η μαμά.

- Μου ζήτησε να του στείλω κάποια δική μου φωτογραφία.

- Φωτογραφία; Γιατί; Τι να την κάνει;

- Για να δει πώς είμαι, μαμά μου. Εκείνος μου έστειλε κιόλας μια δική του. Είναι πολύ όμορφος και φαίνεται πολύ καλό παιδί.

- Ναι; Αυτό κατάλαβες απ' τη φωτογραφία;

- Α! και το σπουδαιότερο, συνέχισε ο Γιώργος.

Έχουμε τα ίδια ενδιαφέροντα.

- Και πώς το κατάλαβες;

- Να! Του είπα τα πράγματα που μου αρέσουν και μου είπε ότι τα ίδια πράγματα αρέσουν και σ' αυτόν.

- Έτσι, ε;

- Ναι, μαμά. Είναι τέλειος! Ταιριάζουμε πολύ. Μ' αρέσει πολύ να έχω τέτοιους φίλους.

- Ναι, συμφώνησε η μαμά. Είναι πολύ ωραίο να έχεις καλούς φίλους, αλλά ένας φίλος από το internet δεν ξέρουμε ποιος είναι. Είναι καλός; Είναι κακός;

- Καλός είναι σίγουρα. Είμαστε φίλοι, μαμά.

- Η φιλία, αγαπημένο μου παιδί, χτίζεται λίγο λίγο. Δεν είναι σωστό να χρησιμοποιούμε αυτή τη λέξη με τόση ευκολία. Δεν είναι φίλος κάποιος που γνωρίσαμε από το διαδίκτυο. Χωρίς να τον έχουμε δει ποτέ, χωρίς να γνωρίζουμε την οικογένειά του.

- Μα ακριβώς γι' αυτό, μαμά μου, μου πρότεινε να συναντηθούμε μια μέρα, για να γνωριστούμε από κοντά.

Έτσι είναι οι πραγματικοί φίλοι, είπε.

- Α, μάλιστα. Έτσι είπε...

- Ναι. Θα 'ρθει, μου είπε, στο σχολείο μου μια μέρα να με περιμένει.

Γι' αυτό ζήτησε τη φωτογραφία μου. Για να με αναγνωρίσει, μόλις με δει.

- Ωραία. Χάρηκα που μιλήσαμε για τον καινούριο σου φίλο. Γιατί αυτό θα μας βοηθήσει να προλάβουμε κάτι κακό, που θα μπορούσε να συμβεί, είπε πολύ σοβαρά η μαμά.
  - Κακό; Για ποιο κακό μου λες, μαμά; Δεν καταλαβαίνω.
  - Θα προσπαθήσω να σου δώσω να καταλάβεις, λέγοντάς σου ένα παραμύθι, αγόρι μου.
  - Παραμύθι; Μου αρέσει. Για πες μου, μαμάκα.
- Συζητώντας και χωρίς να το καταλάβουν είχαν φτάσει στην πλατεία. Κάθισαν σε ένα παγκάκι.

Και η μαμά άρχισε το παραμύθι.

Κάποτε, σε ένα πυκνό δάσος και σε μια απόμερη γωνιά, είχαν στήσει το σπιτικό τους μια οικογένεια ποντικών.

Ο μπαμπάς ποντικός, η μαμά ποντίκινα και τα δυο μικρά ποντικάκια, ο Σίφης και ο Μίμης.

Ένα πρωί, ο Σίφης ο ποντικούλης, σηκώθηκε, έφαγε το πρωινό του και βγήκε έξω στο δρόμο να πάρει τον αέρα του.

Όλο το βράδυ δεν είχε κοιμηθεί. Σκεφτόταν ότι μεγάλωσε πια και ότι ήταν καιρός να φύγει από το σπίτι. Να ανοίξει τη δική του φωλιά.

Κάποια στιγμή περνώντας δίπλα από ένα μεγάλο δέντρο, είδε κάτω στο χώμα, κοντά στις ρίζες του, μια μεγάλη τρύπα.

- Α, μια έτοιμη φωλιά. Εδώ, σκέφτηκε, θα μπορούσα να εγκατασταθώ.

Πήγε να μπει μέσα στην τρύπα, όμως άκουσε μια άγρια φωνή να λέει:

- Κάποιος είναι εκεί έξω ή κάνω λάθος;

Τρόμαξε και δεν μίλησε.

- Είναι κανείς εκεί έξω; ρώτησε τώρα γλυκά η φωνή.

- Ναι. Εγώ είμαι.

- Ποιος εγώ;

- Ο Σίφης ο ποντικός.

- Ποντικός; Ακούστηκε τώρα πιο γλυκιά η φωνή. Κι εγώ ποντικός είμαι. Τι κάνεις εκεί έξω, φίλε;

- Περιπατούσα και σκεφτόμουν να ανοίξω μια δική μου φωλιά, γιατί μεγάλωσα.

- Δεν έρχεσαι μέσα; Έλα να μοιραστούμε τη δική μου, αν θέλεις.

- Είσαι πολύ καλός, αλλά δεν είναι σωστό.

- Αηδίες. Έλα τουλάχιστον προσωρινά. Θα σε βοηθήσω εγώ να φτιάξεις τη δική σου φωλιά. Να, τώρα δεν βγαίνω έξω, γιατί κάνω κάτι επισκευές εδώ μέσα. Αν έρθεις εσύ, θα μεγαλώσω και το χώρο. Θα γίνουμε δυο πολύ καλοί φίλοι εμείς οι δυο. Θέλεις;

- Φίλοι; Ναι, θέλω. Ωραίο είναι να έχεις φίλους.

- Κάτι μου λέει ότι ταιριάζουμε πολύ. Θέλεις να στο αποδείξω;

- Ναι, θέλω.

- Σου αρέσουν τα παιχνίδια, Σίφη μου;

- Οουου, πάρα πολύ.

- Και το τυράκι, σου αρέσει το τυράκι;

- Οουου, αν μου αρέσει λέει. Και σε ποιον ποντικό δεν αρέσει;

- Σωστά. Και τι κάνεις τις ελεύθερες ώρες σου;

- Παίζω με τον αδελφό μου.

- Τέλεια! Τώρα θα παίζεις και με μένα. Είδες πως ταιριάζουμε;

- Έχεις δίκιο, ταιριάζουμε πολύ, είπε ο Σίφης.

Είσαι πολύ καλός κι έχεις τόσο γλυκιά φωνή.

Με τη συζήτηση πέρασε η ώρα..

- Πω, πω άργησα, είπε ο Σίφης και θα ανησυχούν οι δικοί μου. Φεύγω.
- Θα 'ρθεις πάλι αύριο, φιλαράκο μου;
- Ναι. Θα 'ρθω την ίδια ώρα. Να με περιμένεις, είπε το ποντικάκι και έφυγε τρέχοντας.

Όταν έφτασε στο σπίτι του, είδε όλη την οικογένεια να κάθεται στο τραπέζι.

- Άργησες, είπε αυστηρά ο πατέρας ποντικός και το φαγητό σου σε περιμένει.
- Συγγνώμη, είπε ο μικρός και κάθισε μαζί τους.

Άργησα, γιατί έκανα έναν καινούριο φίλο.

- Καινούριο φίλο; Να προσέχεις! συμβούλεψε ο πατέρας.
- Θα προσέχω, μπαμπά. Και βέβαια θα προσέχω.

Είμαι μεγάλος πια, είπε ο Σίφης και άρχισε να τρώει το φαγητό του.

Την άλλη μέρα, την ίδια ώρα, ο μικρός φεύγει από τη φωλιά του και πάει να βρει τον καινούριο του φίλο.

-Καλημέρα, φίλε, φώναξε μόλις έφτασε.

-Καλή σου μέρα, φώναξε από μέσα η φωνή. Σου έχω ένα δωράκι εκεί έξω. Το είδες;

-Α! ένα μεγάλο κομμάτι τυρί. Για μένα είναι;

-Για σένα, τον φίλο μου, απάντησε η φωνή.

-Σ' ευχαριστώ, είπε χαρούμενος ο ποντικούλης. Θα το πάρω στο σπίτι να το μοιραστώ με τον αδελφούλη μου, τον Μίμη.

-Όχι, δεν χρειάζεται να το πάρεις στο σπίτι σου. Τρελός είσαι; Φάτο και μην το πεις σε κανέναν. Αυτό θα είναι το μυστικό μας.

-Το μυστικό μας; Μ' αρέσει, φώναξε χαρούμενος ο Σίφης και καταβρόχθισε το τυρί. Δεν θα το πω σε κανέναν.

-Τελικά, τι αποφάσισες; Θα έρθεις να μείνεις μαζί μου;

-Το αποφάσισα. Αλλά περιμένω να βρω την ευκαιρία να φύγω από το σπίτι.

-Σωστά.

-Δεν βγαίνεις έξω να σε γνωρίσω, φιλαράκο μου; είπε ύστερα ο Σίφης.

-Δεν έχω τελειώσει ακόμα τα μαστορέματα. Αν έρθεις θα πρέπει να μεγαλώσω και τον χώρο, φώναξε και πρόσθεσε:

Θα γνωριστούμε όταν με το καλό έρθεις να εγκατασταθείς εδώ.

-Καλά λες. Φεύγω τώρα.

-Θα σε περιμένω αύριο, είπε η φωνή.

Και ο ποντικούλης ξεκίνησε για το σπίτι του. Όταν έφτασε, τους βρήκε πάλι όλους στο τραπέζι.

-Κάτσε να φας μαζί μας, είπε ο πατέρας του μόλις τον είδε.

-Δεν πεινάω, απάντησε ο Σίφης.

-Πώς κι έτσι; Έφαγες κάτι άλλο; ρώτησε η κυρία ποντικίνα.

-Όχι, πονάει λίγο το στομάχι μου, είπε ψέματα ο μικρός, θέλοντας να κρατήσει την υπόσχεση που είχε δώσει στον καινούριο του φίλο.

Την άλλη μέρα, φτάνοντας έξω από την φωλιά, φώναξε:

-Έφτασα, τι έγινε φίλε; Τέλειωσες τα μαστορέματα;

-Σε λίγη ώρα όλα θα είναι έτοιμα. Έχω φτιάξει ένα χώρο, αριστούργημα! Δεν πας να φέρεις τα πράγματά σου, να εγκατασταθείς εδώ και να σε γνωρίσω επιτέλους;

-Καλά λες, φώναξε χαρούμενος ο Σίφης. Κάποια στιγμή, όταν έχεις καιρό, θα με βοηθήσεις να φτιάξω τη δική μου φωλιά;

-Και βέβαια θα βοηθήσω. Στο υπόσχομαι. Είμαι φίλος εγώ, όχι αστεία.

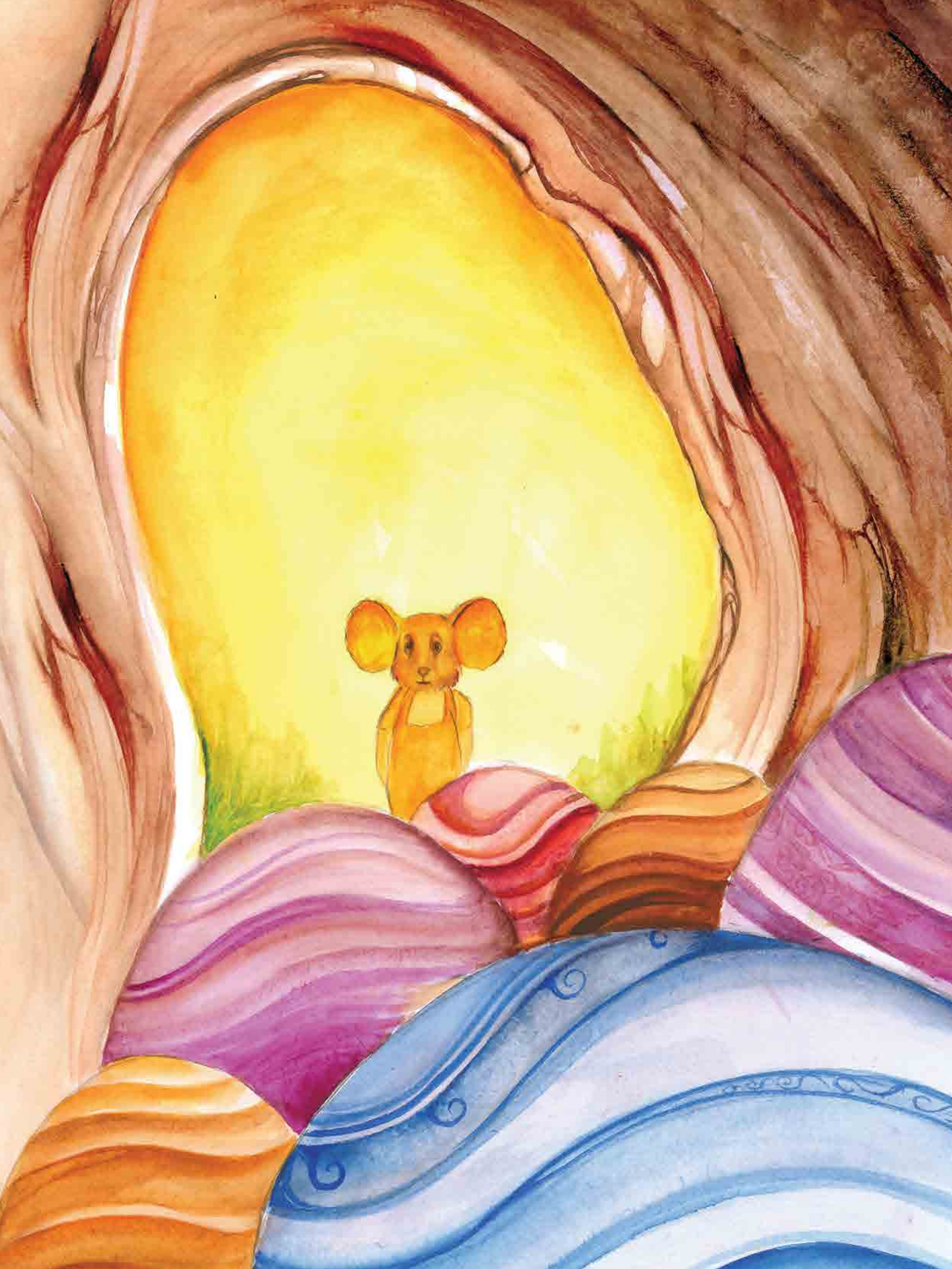
-Τέλεια! Φεύγω τώρα. Πάω να το πω και στους γονείς μου και να φέρω τα πράγματά μου, είπε και έφυγε τρέχοντας.

-Στους γονείς σου; Γιατί; Ωχ καημένε, αν το πεις στους γονείς σου θα αρχίσουν τις ανιαρές συμβουλές. Μην το ένα, μην το άλλο. Δεν

βαρέθηκες να ακούς τα ίδια και τα ίδια; είπε αυτή τη φορά η φωνή.

Αλλά ο Σίφης δεν άκουσε τα τελευταία λόγια γιατί, όπως είπαμε, είχε ήδη φύγει. Τρέχοντας έφτασε στο σπίτι του.

- Πού ήσουνα Σίφη, ρώτησε ο πατέρας ποντικός μόλις είδε τον γιο του να μπαίνει στη φωλιά. Πώς τόσο νωρίς σήμερα;
- Ήρθα να πάρω τα πράγματά μου, πατερούλη, είπε ενθουσιασμένος εκείνος. Νιώθω ότι μεγάλωσα. Ο καινούριος μου φίλος, είναι ένας ποντικός τόσο γλυκομίλητος. Σε πειράζει να πάω να ζήσω μαζί του για λίγο; Και μετά θα με βοηθήσει να φτιάξω το δικό μου σπιτικό. Μου το υποσχέθηκε. Είναι πραγματικός φίλος.
- Δεν νομίζω να μεγάλωσες τόσο, ώστε να φύγεις από το σπίτι μας, γιε μου, είπε τότε ήρεμα ο μπαμπάς. Κι ύστερα, ποιος είναι αυτός που τόσο εύκολα τον ονομάζεις φίλο; Πού τον γνώρισες; Και γιατί θα σε βοηθήσει να φτιάξεις τη φωλιά σου; Τι θα κερδίσει; Δε μου άρεσαν όλα αυτά, που μου είπες.
- Ουφ, μωρέ μπαμπά, πολύ καχύποπτος είσαι. Αφού σου λέω, είναι φίλος. Έχουμε τα ίδια ενδιαφέροντα. Έχει καλούς τρόπους. Μιλάει τόσο ωραία.
- Και λοιπόν; Αν δεν τον δω εγώ ο ίδιος, αν δεν μιλήσω μαζί του, δεν είμαι σίγουρος ότι είναι όλα έτσι όπως τα λες.
- Τέλος πάντων. Πάμε να τον γνωρίσεις τότε, για να δεις ότι είναι πολύ καλός, είπε το ποντικάκι. Εγώ δεν πέφτω έξω.
- Να πάμε, βέβαια να πάμε, να τον γνωρίσω, αυτό είναι το σωστό, είπε ο μπαμπάς.

Έτσι, το ίδιο απόγευμα, λίγο πριν δύσει ο ήλιος, πατέρας και γιος βρέθηκαν κοντά στο μεγάλο δέντρο.

- Να, εδώ είναι η φωλιά, πατέρα, είπε ο Σίφης. Πάμε μέσα.

- Όχι μέσα. Πρώτα θα κρυφτούμε κάπου εδώ κοντά. Να περιμένουμε να βγει ο φίλος σου. Να δούμε ποιος είναι.

- Δεν σε καταλαβαίνω. Μα με περιμένει μπαμπά. Έχει πολλή δουλειά μέσα και μπορεί να μη βγει καθόλου. Θέλεις να τον φωνάξω καλύτερα να βγει, να τον δεις, να τελειώνουμε;

- Όχι βέβαια. Είμαι σίγουρος ότι θα βγει, για να αναζητήσει την τροφή του. Εκεί, απέναντι στο δέντρο έχει ένα πεταμένο καρότο. Θα κρυφτούμε πίσω από μια ρόδα και θα περιμένουμε, είπε ο μπαμπάς. Κάποια στιγμή θα βγει και θα τον δούμε τον φίλο σου τον ποντικό.

Έτσι και έγινε. Πατέρας και γιος κρύφτηκαν και περίμεναν. Πέρασε λίγη ώρα. Ξαφνικά ένα περίεργο σφύριγμα ακούστηκε και αμέσως μετά...

-Τι είναι αυτό;

Πάγωσαν. Ένα πελώριο φίδι βγήκε μέσα από τη φωλιά.

Ο μικρός έτρεμε ολόκληρος. Κάποια στιγμή, όταν συνήλθε...

-Τι πήγα να πάθω! Είπε. Μια μπουκιά θα με έκανε το φίδι, αν έμπαινα εκεί μέσα, ψέλλισε και χώθηκε στην αγκαλιά του πατέρα του.

-Κατάλαβες τώρα, γιε μου, γιατί ήμουν καχύποπτος;

-Ναι, πατέρα, κατάλαβα.

-Κατάλαβες ότι πρέπει να προσέχουμε τις παρέες μας;

-Κατάλαβα.

-Κατάλαβες ότι δεν πρέπει να ονομάζουμε φίλους μας, κάποιους μόνο και μόνο γιατί μας γλυκομιλούν και μας τάζουν πράγματα;

-Ναι.

-Καταλαβαίνεις ότι πρέπει σε κάθε κίνηση να συμβουλευέσαι τους γονείς σου που είναι μεγαλύτεροι και ξέρουν περισσότερα από σένα;

-Καταλαβαίνω, μπαμπάκα μου.

Ποντικόαδελφότητα

Όταν έφτασαν στο σπίτι ο μπαμπάς είπε:

- Κάτσε εσύ τώρα ασφαλής στο σπίτι μας, γιε μου, μαζί με τη μαμά σου και τον αδελφό σου κι εγώ θα φύγω για λίγο.

- Πού πας; Ρώτησε ο μικρός, βλέποντας τον πατέρα του να φεύγει από τη φωλιά τους.

- Πάω στην ΠΟΝΤΙΚΟΑΣΤΥΝΟΜΙΑ.

- Γιατί;

- Για να βρω τον αστυνόμο, είπε αποφασιστικά ο μπαμπάς.

Πάω να του μιλήσω για το πονηρό φίδι, γιατί εσύ φέρθηκες έξυπνα και μου μίλησες. Όμως άλλα ποντικάκια μπορεί να μη το πουν στους γονείς τους, να φύγουν απ' το σπίτι και να πέσουν στην παγίδα αυτού του κακού φιδιού.

- Έχεις δίκιο μπαμπά. Πήγαινε γρήγορα, είπε ο Σίφης.

- Και κάτι άλλο. Ελπίζω να κατάλαβες ότι η θέση σου είναι ακόμα εδώ, μαζί μας. Όταν έρθει ο καιρός, εγώ ο ίδιος θα σου πω ότι πρέπει να φύγεις και εγώ ο ίδιος θα σε βοηθήσω να σκάψεις τη δική σου φωλιά, είπε ο μπαμπάς ποντικός και έφυγε.

- Πηγαίνατε να πλύνετε τα χέρια σας και ελάτε γρήγορα να φάτε, είπε η μαμά ποντικίνα. Από ότι κατάλαβα, ο μπαμπάς σας έχει να κάνει μια πολύ σοβαρή δουλειά και θα αργήσει. Δεν θα φάμε σήμερα όλοι μαζί.

Δεν πρόλαβε να τελειώσει το παραμύθι η μαμά του Γιώργου.

- Πω, πω, τι θα μπορούσε να πάθει ο ποντικούλης, μαμά μου! φώναξε ο Γιώργος.

- Μπορείς να μου πεις τι θέλει να πει αυτό το παραμύθι και γιατί σου το είπα; Μπορείς να μου πεις τι σχέση έχει ο Σίφης ο ποντικός με το διαδίκτυο;

- Και βέβαια μπορώ, μαμά. Μου το είπες, γιατί σου μίλησα για τον καινούριο μου φίλο στο διαδίκτυο. Η φωλιά είναι το διαδίκτυο. Το φίδι είναι αυτός που κάνει τον φίλο, ενώ είναι ένας μεταμφιεσμένος εχθρός. Μιλάει γλυκά και ωραία και παριστάνει πως είναι κάποιος που στην πραγματικότητα δεν είναι. Για να παρασύρει κάθε αθώο παιδί και να πετύχει τον σκοπό του.

- Πολύ σωστά, Γιώργο μου. Αυτό θέλει να πει το παραμύθι.

- Αχ, μαμά. Μήπως να σταματήσω να σερφάρω στο διαδίκτυο;

- Όχι, βέβαια, αγόρι μου. Όχι. Το διαδίκτυο είναι ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο, φτάνει να το χειρίζεσαι σωστά.

Το διαδίκτυο είναι ένας παράδεισος επικοινωνίας και διασκέδασης.

Αλλά συγχρόνως είναι και ένας κόσμος ανοιχτός σε όλους. Και σε κακούς και σε καλούς.

Γι' αυτό προσέχουμε πολύ, ώστε να γνωρίσουμε μόνο την καλή του πλευρά.

Σε κάθε μας κίνηση καλό θα είναι να συμβουλευόμαστε τους γονείς μας, που μας αγαπούν και σίγουρα ξέρουν κάτι περισσότερο από μας.

Δεν κρατάμε μυστικά.

Δεν εμπιστευόμαστε κανέναν ξένο.

Και κάτι ακόμα: Μπαίνουμε στο διαδίκτυο, αλλά με μέτρο.

Είστε παιδιά, δεν γίνεται να κάθεστε σε μια καρέκλα.

Σηκωθείτε, λοιπόν, από τον υπολογιστή
και ζήστε την αληθινή ζωή.

ΤΩΡΑ που είστε ακόμα ΠΑΙΔΙΑ.

ΚΑΡΜΕΝ ΡΟΥΓΓΕΡΗ

Η Κάρμεν Ρουγγέρη σπούδασε τραγούδι στο Ελληνικό Ωδείο και θέατρο στη Δραματική Σχολή Θεάτρου Τέχνης και Πειραιϊκού Συνδέσμου, απ' όπου αποφοίτησε με άριστα. Έκανε ειδικές σπουδές στην όπερα στο Πανεπιστήμιο της Περούτζα. Ως ηθοποιός έχει λάβει μέρος σε παραστάσεις της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, του Εθνικού και του Ελεύθερου Θεάτρου. Έχει πάρει μέρος σε πολλές τηλεοπτικές σειρές παίζοντας χαρακτηριστικούς ρόλους. Το 1985 δημιούργησε τη θεατρική ομάδα «Ρακοσυλλέκτες», στην οποία σκηνοθετούσε, γράφοντας η ίδια τα κείμενα. Στο συγγραφικό της έργο περιλαμβάνονται θεατρικά έργα και παραμύθια για παιδιά (εκδόσεις Λιβάνη, Πατάκη, Ψύχαλου, Ζαχαρόπουλος, Διάπλαση, Ψυχογιός, Κάρμινια κ.ά.), μια σειρά έξι επεισοδίων για την τηλεόραση και πέντε μεταφράσεις όπερας. Το 1993 ίδρυσε την Παιδική Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου και το 1996 την Παιδική Σκηνή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. Το 1997 άνοιξε την πόρτα του Ηρωδείου στα παιδιά. Από το 2000 και μετά παρουσιάζει έργα της στο Ελεύθερο Θέατρο, σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Παράλληλα δημιουργεί θεατρικό εργαστήρι για παιδιά. Από το 2014 συνεργάζεται με το Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης όπου ανεβάζει έργα εμπνευσμένα από την Ελληνική Μυθολογία. Από το 2015 συνεργάζεται με το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης ανεβάζοντας όπερες για παιδιά. Κάθε χρόνο πολλά έργα της ανεβαίνουν σε σχολικές παραστάσεις σ' όλη την Ελλάδα. Έχει διασκευάσει και σκηνοθετήσει πάνω από 90 έργα και όπερες.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Γιάννης Σπανόπουλος γεννήθηκε στη Στουτγκάρδη της Γερμανίας το 1975. Είναι απόφοιτος της Σχολής Ιακωβίδου, με αριστείο στην Ζωγραφική και στην Ιστορία της τέχνης. Έχει πλούσια επαγγελματική πείρα και συμμετοχή σε πολυάριθμες εκθέσεις. Το 1997 συμμετείχε στην ομαδική έκθεση TRASH ART στον χώρο Τεχνόπολις -Γκάτζι. Την περίοδο 1999-2014, τμηματικά, φιλοτέχνησε πολλά παιδικά δωμάτια και παιδότοπους. Οι πίνακες και οι τοιχογραφίες του διακοσμούν πολυάριθμα μεγάλα ξενοδοχεία και οικίες, εντός Ελλάδος και εξωτερικού. Έχει επιμεληθεί σκηνικά για το θέατρο και την τηλεόραση καθώς και πολλές εικονογραφήσεις παιδικών παραμυθιών. Επίσης την τελευταία δεκαετία είναι συνétairos στην εταιρεία παραγωγής θεατρικών παραστάσεων Εργοστάσιο Ονείρου.

Κάποτε, σε ένα πυκνό δάσος και σε μια απόμερη γωνιά,
είχαν στήσει το σπιτικό τους μια οικογένεια ποντικών.
Ο μπαμπάς ποντικός, η μαμά ποντίκινα και τα δυο μικρά
ποντικάκια, ο Σίφης και ο Μίμης.
Ένα πρωί, ο Σίφης ο ποντικούλης, σηκώθηκε, έφαγε το πρωινό
του και βγήκε έξω στο δρόμο να πάρει τον αέρα του.
Όλο το βράδυ δεν είχε κοιμηθεί. Σκεφτόταν ότι μεγάλωσε πια
και ότι ήταν καιρός να φύγει από το σπίτι.
Να ανοίξει τη δική του φωλιά.
Κάποια στιγμή περνώντας δίπλα από ένα μεγάλο δέντρο, είδε
κάτω στο χώμα, κοντά στις ρίζες του, μια μεγάλη τρύπα.
Θα βρει εκεί έναν καλό φίλο, ένα σπιτικό ή μήπως...

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Διεύθυνση Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος - Cyber Crime Division
Λ. Αλεξάνδρας 173, Αμπελόκηποι, Αθήνα, Τ.Κ. 11522
email: ccu@cybercrimeunit.gov.gr, **Τηλ.:** 11188, **Fax:** 2131527471

Υποδιεύθυνση Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος Βορείου Ελλάδας
Μοναστηρίου 326, Τ.Κ. 54121 Θεσσαλονίκη
e-mail: ydheve@cybercrimeunit.gov.gr, **Τηλ.:** 11188, **Fax:** 2131527666

Ενημερωθείτε για θέματα ασφαλούς πλοήγησης στο Διαδίκτυο στο
<https://www.cyberkid.gov.gr> και στο <https://www.cyberalert.gr>

Για άμεση ενημέρωση που αφορά θέματα της Διεύθυνσης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος
ακολουθήστε μας στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης
<https://www.facebook.com/cyberkid.gov.gr/>
<https://www.facebook.com/CyberAlertGR/>
<https://www.instagram.com/cyberalert.gr/>
<https://twitter.com/CyberAlertGR/>
Youtube channel: Cyber Alert